

skulde have ventet alt dette; der kunde ingen Tvivl være for mig om, at man med fede Typer vilde optrykke alt, hvad jeg tidligere har sagt, og nu gøre det gældende imod mig. Der hørte ikke nogen Spaadomsevne til at forudsige dette. Jeg har saa megen Kundskab til, hvorledes man driver Politik her i Landet, at dette vidste jeg i Forvejen. og derfor maa jeg finde det en Smule tarveligt, at man alligevel har gjort det, thi man kunde regne med, at hvis jeg vilde undgaa det, saa kunde jeg have gjort det: jeg behøvede ikke at have foreslaaet en Forhøjelse af Forlystelsesafgiften, hvis jeg ikke havde ment, hvad jeg har ment, at det var min Pligt at gøre det. Det ærede Medlem mener, at fordi jeg i 1911 var imod den, skal jeg i 1919 ikke kunne gaa med til en Forhøjelse. (N. Neergaard: Det har jeg aldrig sagt!). Ja, det har man i alt Fald ment, naar man i saa høj Grad har undret sig over, at jeg har foreslaaet en Forhøjelse. Det ærede Medlem siger, at det kunde jeg allerede have gjort i 1916, ligesom jeg allerede i 1916 kunde være gaaet til Automobilafgiften. Nej, det kunde jeg ikke, thi i 1916 var det ikke nødvendigt at gøre det. Saa længe det var muligt at holde denne Art indirekte Afgifter tilbage, som kun er til Befolkningens Plage, og som der er saa megen Modstand imod i dette Ting, har jeg naturligvis gjort det, men i det Øjeblik jeg mener, det er fuldkommen nødvendigt at skaffe den Indtægt for Staten, som kan skaffes ad den Vej, i det Øjeblik jeg mener, at Staten ikke kan undvære den, er det min Pligt som Finansminister at foreslaa den og min Pligt at forsøge at skaffe den Indtægt, som er fornøden. Jeg bærer derfor med stor Sindsro de Angreb, som i den Anledning rettes imod mig, og hvis jeg ikke kunde bære den Art Angreb med Sindsro, vilde jeg ikke du til at være Politiker. Maaske det ærede Medlem vil gøre mig den Indrømmelse, at han selv har været Genstand for adskillige Angreb i sit Liv, Angreb, som ogsaa han har baaret med Sindsro; det er nu en Gang Ubehageligheder, som følger med Haandværket, og dem maa man tage med Ro. Skulde dette forhindre mig i at foretage det, jeg ansaa for rigtigt, saa det ilde ud. Hvad selve Afgiften angaar, er der

alle mulige Indvendinger imod den. Det ærede Medlem og andre ærede Ordførere har særlig anført dette, at jeg havde taget Sportsopvisninger med. Jeg vidste selvfølgelig godt, hvad jeg gjorde, jeg vidste, at jeg vilde blive angrebet derfor, og jeg kan kun derom sige, at det, som det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer) nævnte, Fodboldkampene, ganske sikkert har bevirket, at jeg har foreslaaet dette. Jeg vil sige til ærede Medlemmer: jeg skal uden Sværds slag opgive denne Valplads, Sportsopvisningerne, paa een Betingelse: hvis man til Gengæld vil give mig Fodboldkampene. Hvis man vil gaa ind paa, at Fodboldkampene, der er blevet en Forlystelse, som for det første mange Tusinde strømmer til, og hvortil der for det andet sælges Billetter til en overordentlig høj Pris, og denne Forlystelse kan ikke i nogen Henseende sondres fra andre lignende — hvis man vil gaa ind paa at give mig disse — og det er en nem Ændring i Loven — skal jeg abandonnere alle andre Sportsopvisninger, Gymnastikforeningers og Idrætsforeningers Foretagender og Indbydelser til Besigtelse af deres Øvelser; der er god Grund til at lægge Forlystelsesafgift paa Fodboldkampe. I øvrigt maa jeg, naar der er saadan en Forargelse over, at man lægger Afgift paa Sportsopvisninger, sige, at man maa huske paa, at det dog er Opvisninger eller Forlystelser, til hvilke der betales Entré. Jeg kunde endda forstaa den uhyre Forargelse, hvis jeg eller Statskassen vilde opkræve Entré, og der ikke i Forvejen betaltes nogen Entré, men det er jo ikke Tilfældet, man kan ikke faa Afgift, naar der ikke er no-Entrébetaling, af hvilken man kan beregne Skatten. Man kunde maaske derfor indskrænke denne Forargelse noget. Men, som sagt, jeg skal abandonnere denne Afgift paa een Betingelse, og det er, at man giver mig Fodboldkampene og lader dem gaa ind under de almindelige Forlystelser.

Det vil for øvrigt være noget vanskeligt at tilfredsstille alle. Vi har lige hørt to Talere, hvis Synspunkter er diametralt modsatte med Hensyn til Forlystelsesafgiften. Det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer) erklærede nemlig, at han ikke vilde være med til, at Varieté-